Algupärane ilukirjandus.

Nõudmine algupärase loomingu järele püsib, kirjastajad otsivad käsikirju, publik ostab meeleldi algupärast kirjandust(Mälgu „Õitsev meri“ müüdi lühikese ajaga läbi ja ilmus uues trükis, niisamuti paar eelmisil aastail ilmunud romaani). Luule, novelli ja romaaniga on asi üldiselt korras, aga draama, mille järele nõudmine on kõige aktuaalsem, ei taha edeneda: arvulisest rohkusest hoolimata tuleb konstateerida draama ikaldust.

Värsiluule tase oli ka 1936 kõrge. Selle paremiku moodustasid J. Semperi „Tuuleratas“, J. Sütiste „Sadamad ja saared“, B. Alveri „Tolm ja tuli“, J. Kärneri „Sõna sütega“, J. Barbaruse „Memento“ (mälestuspoeemid Ed. Vildele ja M. Martnale), H. Adamsoni „Mälestuste maja“. Noortest esinejatest on lootustandvamad A. Sang („Üks noormees otsib õnne“) ja J. Sinimäe („Isamaa“). Anti välja M. Underi illustreeritud valikkogu „Ja liha sai sõnaks“, milles esitatakse 150 paremat luuletust kogu Underi toodangust. J. Kärner avaldas antoloogia „Sada viiskümmend aastat eesti luulet“. H. Adamsoni luuletuskogu „Mulgimaa“ ilmus 2. trükis, mis luuletuskogude puhul on haruldane.

Novell, jutustus, oli ka 1936 elujõuline. Ilmusid niisugused tüsedad kogud nagu A. Jakobsoni „Esimesed meheteod“, P. Vallaku „Armuleib“, M. Raua „Õhtused kajad“, A. Mälgu „Rannajutud“, H. Raudsepa „Jumala veskid“, millele lisandub algaja P. Viidingu „Piinlikult hea tahe“. Pikemaist jutustustest, milles ometi nähtub vähem küpsust, on mainitavad: L. Kibuvitsa „Manglus Sepapoeg“ ja „Kass arvab, et...“, R. Janno „Kaks ja üksainus“, V. Uibopuu „Väravate all“. — Jutustuse eestlaste elust Ameerikas,

Eesti kroonika 1936, lk. 87